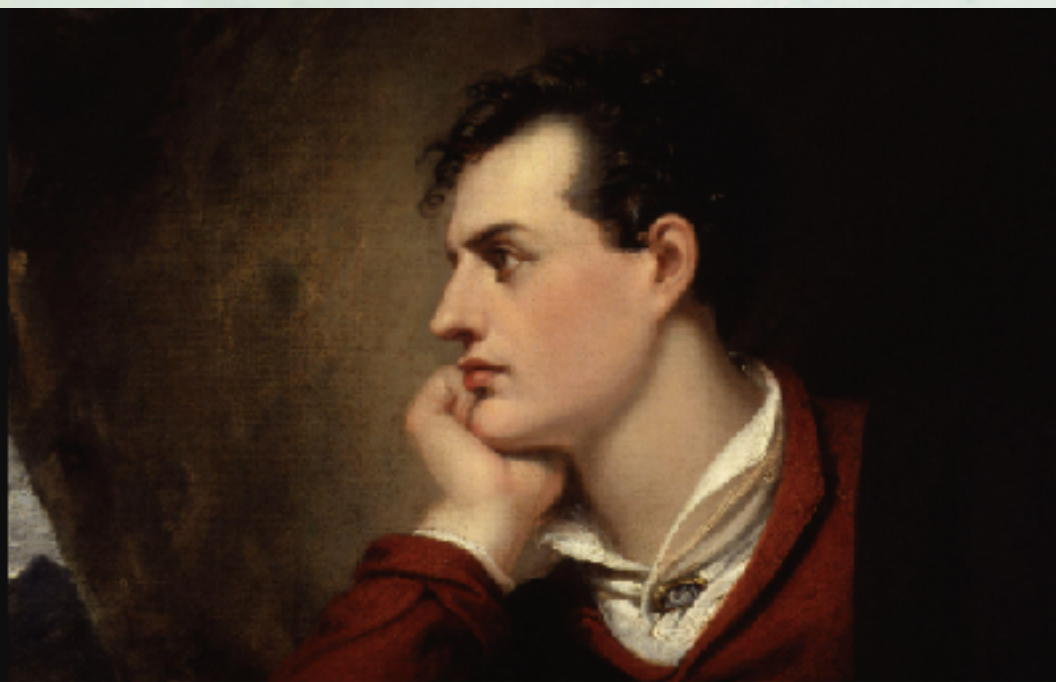

Мій дух як ніч

Джордж Байрон

Мій дух як ніч. О грай скоріш!
Я ще вчуваю арфи глас,
Нехай воркує жалібніш
І тішить слух в останній час.
Як ще надія в серці спить,
Її розбудить віщий спів.
Як є сльоза, вона збіжитьь,
Поки мій мозок не згорів.
Але суворо й смутно грай,
Додай жалю в свій перший звук.
Молю тебе, заплакати дай,
Бо розпадеться серце з мук.
Воно в собі терпить давно,
Давно вже в ньому вщерть образ,
Як не pomoже спів, воно
Од мук тяжких порветься враз!

Переклад В. Самійленка

оригінал (англійською)

My soul is dack — Oh! Quickly string
The harp I yet can brook to hear;
And let thy gentle fingers fling
Its meating murmurs o'er mine ear.
If in this heart a hope be dear,
That sound shall charm it forth again:
If in these eyes there luck a tear,
'Twill flow, and cease to burn my brain.

But bid the strain be wild and deep,
Nor let thy notes of joy be first:
I tell thee, minstrel, I must weep,
Or else this heavy heart will bust;
For it hath been by sorrow nursed,
And ached in sleepless silence long;

And now 'tis doom'd to know the worst,
And break at once — or yield to song.